U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Ing. M. H.,** zast. advokátem JUDr. Emilem Flegelem, se sídlem AK K chaloupkám 2, Praha 10, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Borovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2008, sp. zn. SZ 158402/2008/KUSK ÚSŘ/Ru, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 Ca 85/2009, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění,

t a k t o :

I. Městský soud v Praze **j e p o v i n e n** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 6 Ca 85/2009 nařídit ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě **do 20. 9. 2012.**

II. Navrhovateli **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á** .

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „navrhovatel“) se u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) domáhá žalobou zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2008, ve věci vydání rozhodnutí o umístění a povolení stavby. Žaloba byla podána dne 28. 1. 2009 u Krajského soudu v Praze, usnesením ze dne 24. 2. 2009, č. j. 44 Ca 6/2009-13 byla postoupena z důvodu příslušnosti městskému soudu.

Navrhovatel v návrhu na určení lhůty, který byl podán u městského soudu dne 11. 6. 2012 uvádí, že dne 24. 4. 2009 doložil na výzvu městského soudu veškeré písemnosti. Více než dva roky však nedošlo ze strany soudu k žádnému úkonu; navrhovatel má za to, že v řízení dochází k průtahům, neboť zde není žádné překážky a nic nebrání tomu, aby bylo přistoupeno k rozhodnutí. Pro navrhovatele je odstranění průtahů velmi důležité, neboť nadále zhoršují zásah do jeho práv. Navrhovatel vyslovil expressis verbis souhlas s rozhodnutím o žalobě bez nařízení ústního jednání.

Návrh na určení lhůty byl městským soudem postoupen Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 6. 2012 spolu s vyjádřením předsedkyně senátu s tím, že soud ve věci nařídil

jednání na den 18. 9. 2012; dále v přípise předsedkyně senátu současně konstatovala, že nelze s ohledem na nařízená jednání a počet neskončených věcí, které napadly před touto žalobou, ve lhůtě ve smyslu § 174a odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb. vyhovět návrhu žalobce a provést úkon, u něhož podle něj dochází k průtahům – tedy věc projednat a rozhodnout.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno:

Žaloba byla městskému soudu postoupena dne 24. 2. 2009, na výzvu soudu dne 23. 4. 2009 doplnil navrhovatel požadované přílohy k žalobě, konkr. kopii napadeného rozhodnutí žalovaného.

Dne 26. 5 2009 došlo městskému soudu vyjádření osoby zúčastněné na řízení, dne 10. 6. 2009 bylo zasláno poučení a informace o řízení žalovanému, dne 22. 6. 2009 vyjádřil žalovaný výslovný nesouhlas s rozhodnutím bez jednání, zaslal vyjádření k žalobě, dne 13. 7. 2009 zaslal správní spis. Dne 23. 7. 2009 zaslal městský soud navrhovateli poučení o složení senátu a informace o řízení. Od tohoto data nebyly shledány v soudním spise žádné úkony.

Nejvyšší správní soud shledal návrh na určení lhůty oprávněný.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích, v platném znění, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Podle odstavce 8 cit. ustanovení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud příslušný k provedení procesního úkonu, vázán.

Nejvyšší správní soud již opakovaně konstatoval, že průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stav, kdy dochází k nečinnosti soudu, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v soudním procesu postupem soudu k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu. V řízení podle ust. § 174a odst. 6. zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Tzn. pokud zjistí neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný krajský (městský) soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v dané věci předsedkyně senátu ve vyjádření k návrhu sdělila, že bylo ve věci nařízeno jednání na měsíc září, nicméně tuto skutečnost na výzvu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012 až dosud nedoložila požadovanými písemnostmi prokazujícími nařízení jednání.

Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je rozhodující, že žaloba byla předána městskému soudu v únoru 2009, přitom lhůta, v níž není rozhodnuto, je více než 3 roky. Taková lhůta není lhůtou v dané věci přiměřenou.

Nejvyšší správní soud na tomto místě konstatuje, že vyjádření, které městský soud předestřel, totiž, že senát vyřizuje věci podle pořadí nápadu, neobstojí. K tomuto tvrzení městského soudu Nejvyšší správní soud opakovaně uvádí, že citované důvody nezpochybňuje, avšak přesto nemohou vést k vysvětlení průtahů v předmětném řízení. Odkazy na pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatele. V této souvislosti lze odkázat na konstantní judikaturu Ústavního soudu, který opakovaně ve svých rozhodnutích uvádí, že *„průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížeností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě, byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“ (viz např. nález sp. zn. IV. ÚS 55/94, nález sp. zn. I. ÚS 663/01, nález sp. zn. III. ÚS 685/06, nález sp. zn. IV. ÚS 391/ 07 a další).

Ústavní soud, jak předestřel např. ve svém nálezu sp. zn. IV. ÚS 391/07, ze dne 7. 8. 2007

„(n)ahlíží a judikuje, že ústavní garanci práva každého, aby jeho věc byla projednána bez zbytečných průtahů (resp. v přiměřené lhůtě), odporuje, dochází-li v konkrétním případě v soudním řízení k nedůvodným prodlevám. Při posuzování a hodnocení průtahů Ústavní soud vychází z vlastní ustálené rozhodovací praxe navazující i na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva (dále jen "Evropský soud") formulující zásady pro určování přiměřenosti délky daného řízení. Přiměřenost doby řízení musí být podle Evropského soudu zkoumána ve světle konkrétních okolností případu, s přihlédnutím ke kritériím zakotveným v judikatuře Evropského soudu, obzvláště ke složitosti věci, chování stěžovatele a chování příslušných orgánů, přičemž je třeba vzít v úvahu i to, co je pro stěžovatele v sázce (srov. např. rozsudek ze dne 27. 5. 2000 č. 30979/96 Frydlender proti Francii, odst. 43). Tam, kde bere Evropský soud v úvahu i to, co je pro stěžovatele v sázce, posuzuje přiměřenost délky řízení přísněji. Obecně vzato, jedná se o případy, kdy si věc obzvlášť žádá rychlé a bezodkladné vyřízení, protože průtahy mají na stěžovatele zvlášť tíživý dopad.“

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na zásah do práv navrhovatele, postup účastníků řízení, kteří se žádným způsobem negativně nepodíleli na délce řízení, a na dosavadní postup soudu, který od července roku 2009 neučinil žádný úkon, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, tak, aby soud obeslal účastníky řízení a dodržel zákonem stanovenou lhůtu pro jejich přípravu k nařízenému jednání (§ 49 odst. 1 s. ř. s.). Touto lhůtou, ve které byla stanovena povinnost městského soudu ve věci nařídit jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději do 20. 9. 2012.

Návrh navrhovatele byl uznán jako oprávněný, ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu nevyplývá a navrhovatel ani žádné

náklady, které by mu v tomto řízení vznikly, neuplatnil, soud rozhodl tak, že se navrhovateli náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 9. července 2007

JUDr. Lenka Matyášová Ph.D.
předsedkyně senátu